

Bilag til f. t. l. om afgift af dødsboer og gaver

afgift end, om han havde succederet en person, der var en arveafgiftsklasse fjernere beslægtet med ham end den sidst afdøde besidder.

§ 13. Er en afgiftspligtig erhvervelse gjort afhængig af visse betingelsers indtræden, bliver afgiften først at erlægge, når disse betingelser kommer til stede.

Stk. 2. Er der til en afgiftspligtig erhvervelse knyttet betingelser, ved hvis indtræden erhververen atter må afgive det modtagne, er skatteministeren bemyndiget til at tillade, at afgiften beregnes efter den af den pågældende virkelig hafte fordel, således at det derefter for meget erlagte tilbagebetales.

§ 14. Når en gift person afgår ved døden, og den efterlevende ægtefælle forbliver hensiddende i uskiftet bo, betales ingen arveafgift af midlerne i det uskiftede bo.

Stk. 2. Overgår nogen del af arven efter den førstafdøde ægtefælle, medens den efterlevende hensidder med boet, til andre personer end dem, der var arvinger ved den førstafdødes død, bliver heller ingen afgift at erlægge af disse arveovergange, men arveafgift erlægges først, når boet kommer til skifte, og afgiften beregnes da af, hvad der tilfalder de til den tid tiltrædende arvinger, efter deres slægtskabsforhold til ægtefællerne.

Stk. 3. Viser det sig, når boet skiftes, at den efterlevende ægtefælle har fyldestgjort en eller flere af den førstafdødes arvinger for deres arv eller har opfyldt legatariske bestemmelser af førstafdøde, eller har nogen af ægtefællerne i øvrigt foretaget dispositioner, der medfører afgiftspligt efter bestemmelserne i §§ 4 og 5, bliver dog tillige at svare arveafgift af de således udbetalte beløb.

§ 14 A. Når en gift person afgår ved døden uden at efterlade sig livsarvinger, kan den efterlevende ægtefælle, idet omfang der ikke har været fuldstændigt særeje, begære afgiftspligtens indtræden udsat såvel for sin arv af fællesboets midler som for andre arveafgiftspligtige erhvervelser, der, hvis den efterlevende ægtefælle havde kunnet hensidde i uskiftet bo, ville være indgået i dette. Er afgiftspligten udsat, indtræder den, når den længstlevende fremsætter anmodning derom eller indgår nyt ægteskab. Er afgiftspligten herefter ikke indtrådt ved længstlevendes død, bortfalder den.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 gælder ikke, når den efterlevende ægtefælle ikke vedgår arv og gæld i boet, eller det godtgøres, at han ikke har tilstrækkelige midler til at dække sine forpligtelser.

Stk. 3. Skiftes boet offentligt, skal begæring efter stk. 1 fremsættes senest, når boet optages til slutning. Ved privat skifte skal begæringen fremsættes ved indgivelse af boopgørelsen, dog senest ved udløbet af fristen for indgivelse af boopgørelsen. Hvor en værdiansættelse i et offentligt eller privat skiftet bo ændres i overensstemmelse med reglerne i kildeskatteloven, kan begæring efter stk. 1 endvidere fremsættes eller en indgivet begæring tilbagekaldes inden 4 uger efter modtagelsen af meddelelsen om den ændrede værdiansættelse.

§ 14 B. Indtræder afgiftspligten efter § 14 A, stk. 1, i den efterlevende ægtefælles levende live, svares der arveafgift af så stor en del af ægtefælless nuværende formue, som hans arvelod udgjorde af hans sammenlagte bos- og arvelod. Der bortses fra den del af formuen, der var eller ville være blevet den efterlevende ægtefælles fuldstændige særeje, samt fra den efterlevende ægtefælles rettigheder af den i arvelovens § 14, stk. 2, nævnte art.

Stk. 2. Arv eller gave, der tilfalder den efterlevende ægtefælle, indgår ikke i den formue, hvoraf der skal svares arveafgift, såfremt den efterlevende ægtefælle fremsætter anmodning om afgiftspligtens indtræden inden 3 måneder efter modtagelsen af arven eller gaven.

§ 15. Når det med hensyn til et vist arvebeløb er bestemt, at renten af samme i sin helhed skal oppebæres af en eller flere andre personer end dem, hvem beløbet endelig skal tilfalde, eller når brugs- eller indtægtsnydelsen af visse ejendele for kortere eller længere tid forbeholdes en anden end den, de pågældende ejendele endelig skal tilfalde, svares ved arveladerens død kun arveafgift af rentenydelsens kapitaliserede værdi. Ved eventuelt indtrædende succession i rente- eller indtægtsnydelsen svares på ny rentenydelsesafgift, medens kapitalarveafgiften først erlægges ved rente- eller indtægtsnydelsens ophør. For indtægts- eller rentenydelser, der tilfalder ægtefæller i forening, berigtiges arveafgiften straks under ét for begge ægtefæller, jf. § 7, stk. 1.

Stk. 2. Når et arvebeløb udlægges en arving eller legatar, mod at han skal tilsvare en rente-